

Tremuges Transversal Maria Teresa

Vallcebre

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Mina Maria Teresa
Emplaçament: B-401, a sota el trencall que va a Belians, accedim a la Mina.
Alçada: 1186

Coordenades:

Latitud: 42.20106
Longitud: 1.81264
UTM Est (X): 401975
UTM Nord (Y): 4672782

Classificació

Número de fitxa: 08293-167
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Estan molt destrossades.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament Vallcebre
Fitxes associades:

[Safareig de Can Vila o de Cal Pons](#)

[Tremuges de Coll de Pradell
Polvorí Transversal Maria Teresa](#)

Autor de la fitxa: Anna Junyent Traserra

Descripció

Part baixa d'una tolva o tremuga. Es pot apreciar el bec metàl·lic per on sortia el carbó i anava a parar al camió. També s'observen restes de part de les parets que formaven el silo de la tremuga on es guardava el carbó, però aquestes no fan pas més d'1 metre d'alçada. Són unes tremuges poc comunes perquè estaven penjades al marge: s'omplien a peu pla de la plaça del Transversal Maria Teresa, i els camions, per una carretera, es posaven a sota el marge on les tremuges buidaven el lignit.

Història

Al segle XIX hi hagué la descoberta de carbó mineral a l'Alt Berguedà, però no va ser fins la dècada de 1930 que l'explotació minera va començar a prendre envergadura a la zona de Vallcebre. Les primeres mines de Vallcebre van ser les de Tumí, Maria i Conangle, l'explotació de les quals havia iniciat l'Ajuntament per evitar que els seus joves anessin a la guerra. Després de la guerra, a Vallcebre, l'empresa Serchs SA, filial de Carbones de Berga SA, es va fer càrrec de les mines i va reprendre la construcció del telefèric de Vallcebre (utilitzat fins el 1962). El transversal Maria Teresa es va obrir l'any 1953, però no va ser fins el 1955 quan es van començar a explotar les capes d'aquell indret. La runa que van treure per fer la galeria va tancar la casa de Cal Parcer, per suposat, havent arribat a un acord amb els propietaris. El 1958 es va electrificar la mina: es deixaren de treure les vagonetes amb la força dels animals i es donà un nou impuls a aquell sector. L'any 1961 l'explotació es va mecanitzar amb un "ARIETE". També als anys 60, van construir pisos per allotjar-hi els miners i un economat, que funcionà fins el 1971. El dia 1 de desembre de 1962 la Societat deixà de ser Serchs SA, per passar a dir-se Carbones de Berga SA. L'any 1973 aquesta mina va comunicar amb la de Sant Josep (Cercs). Després del tancament, i durant uns anys, a l'interior de la mina s'hi van plantar xampinyons. Però avui en dia la mina està completament tapiada i en desús.

Bibliografia

ORIOLA, Josep i SOLER, Ramon (1997). Relleu fotogràfic de les mines del Berguedà. Berimprès SL.

PICAS, Josep i PRAT, Antònia (2004). Els telefèrics de carbó. Saldes i Vallcebre. Zenobita Edicions.

